

روحانی:

دولت می گوید می توانم مجلس باید بگوید باریکلا

گروه سیاست: کمیسیون تلفیق لایحه بودجه ۱۴۰۰، سه شنبه بعد از کش وقوس های زیاد بالاخره آخرین بودجه دولت حسن روحانی را تصویب کرد. هرچند این لایحه با اصلاحاتی مواجه شده و رئیس جمهور نیز در نامه ای به قالیباف درخواست...

صفحه ۲

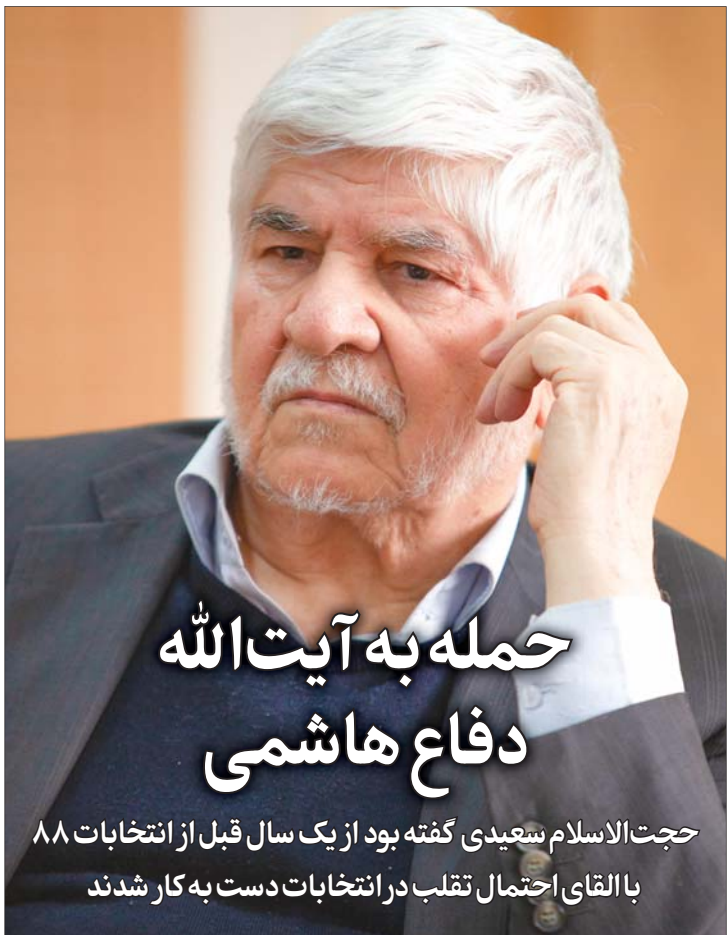
پنجشنبه ۱۱ دی ۱۳۹۹ • ۱۶ جمادی الاول ۱۴۴۲ • ۳۱ دسامبر ۲۰۲۰

ادامه بررسی طرح اصلاح قانون انتخابات در صحن علنی مجلس

اصرار بهارستان بر تصویب مواد خلاف قانون

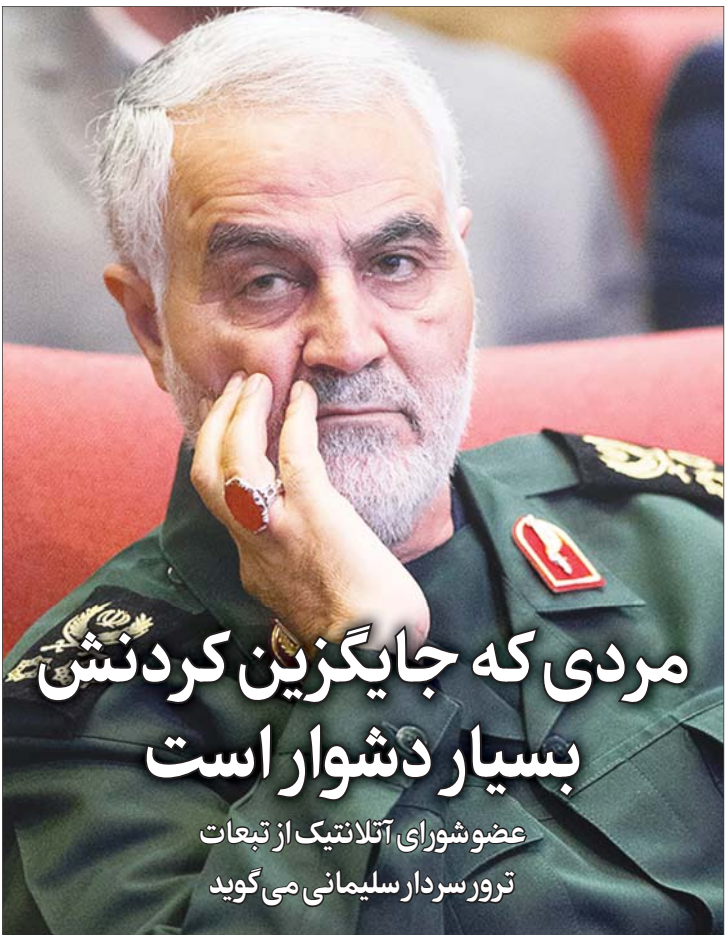
صفحه ۳

حمله به آیت الله دفاع هاشمی

حجت الاسلام سعیدی گفته بود از یک سال قبل از انتخابات ۸۸ با القای احتمال تقلب در انتخابات دست به کار شدند

صفحه ۲

مردی که جایگزین کردنش بسیار دشوار است

عضو شورای آتلا تیک از تبعات ترور سردار سلیمانی می گوید

صفحه ۴

سیدحسن خمینی:

نمی توان به بخشی از وصیت نامه امام مؤمن بود و به قسمتی کافر

گروه سیاست: حجت الاسلام سیدحسن خمینی در دیدار با مدیران گزینش کل شهرداری تهران گفت: روایتی از امام باقر (ع) وجود دارد که ایشان می فرماید «وقتی پدرم داشت از دنیا می رفت، سر من را بر سینه اش گذاشت و گفت مراقب باش...»

صفحه ۲

سال هجدهم • شماره ۳۹۰۴ • ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

ترکیه اردوغان و آرزوهای بزرگ

فریدون مجلسی . تحلیلگر روابط بین الملل

در جهان و به ویژه منطقه بلاخیز خاورمیانه اوضاع به شدت به هم ریخته است. خاورمیانه و شمال آفریقا در پی چند انقلاب پی درپی که هرکدام مدعی رها کردن ملت هایشان از قیدوبند نظم های پیشین بوده اند، عملاً دچار بی نظمی بزرگی شدند که ترکیه به عنوان کشوری قانونممدار خود را نه فقط مستثنا از آن بی نظمی ها تلقی می کرد بلکه با بهره مندی از ناسامانی همسایگان به توسعه اقتصادی کم نظیری دست یافت که موجب اقتدار آن کشور در زمینه های مختلف صنعتی، سیاسی و نظامی شد که مورد غبطه کشورهای دیگر منطقه بود؛ اما گویی ادامه توسعه با ثبات و آرامش سازگار نیست. از چندین سال پیش ترکیه به بهانه نگرانی از توسعه تبلیغات و توسعه نفوذ شیعی در منطقه در داخل و خارج به اقدامات سیاسی و نظامی حادی دست زد که گویی نوعی توهّم بازگشت به گستره جغرافیایی امپراتوری عثمانی را در سر داشته باشد. چندبرابر شدن درآمد ملی در دورانی کوتاه شاید این احساس را در رئیس جمهور ترکیه پدید آورد که با ابعاد و جمعیتی متناسب مگر چه چیزی از فرانسه و آلمان و سایر شرکای «اروپایی» کم دارد؟ چگونه است که آنها در شرایط بحرانی به آفریقا و آسیا نیرو می فرستند و اعمال قدرت می کنند، چرا ترکیه نکند؟ خصوصاً که در مواردی مانند سرکوب دولت اکثریت شیعی عراق که هزینه تولید و بهره برداری از داعش را نیز عربستان بر عهده می گرفت، چرا مشارکت نکند. چرا نکوشد از آب گل آلود سوریه ماهی بگیرد؟ چرا در دعوی جمهوری آذربایجان و ارمنستان با دخالت به سود جمهوری آذربایجان در جنگ با همکاری اسرائیل، موقعیت برتری برای آینده خود کسب نکند؟ چرا در لیبی که قدرت های مختلف اروپایی و آمریکایی در کشمکش هستند، سهمی نخواهد و در عوض آب های ماورای جزایر یونانی در دریای اژه که بوی نفت می دهد، یا در اکتشافات سواحل شمالی قبرس یا حتی دریای سیاه از نفت آن سهمی نبرد؟ و چرا در داخل با جمعیت بزرگ کرد و علوی که در چند دور انتخابات موقعیت محکمی کسب کرده بودند، برخورد نکند؟ چرا نکوشد که از وضعیت ایران که ترامپ با خروج از برجام به دنبال آن بود، بهره برداری کند؟ چرا با تبلیغات پوپولیستی و عامه پسند پان ترکیسم، جماعت های عامی را به هیجان نیاورد و برای خودش نمایش های بزرگ حمایت خلقی راه نیندازد؟ این پرسش ها می توانست پاسخ های منطقی و عقلانی از سمت کسانی داشته باشد که شمارشان در ترکیه کم نیست.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

قاسم سلیمانی یک گفتمان است

و چالش های پیش روی ایران ماست. او صلح طلبی مقتدر بود که اقتدار را نه برای احتیاج یا استبداد که برای تعامل و تفاهم می خواست. ایران دال مرکزی گفتمان او بود و بارها در مواضعش به اهمیت و قداست آن اشاره می کرد. از همراهی بی دریغش با مردم در ماجرای سیل خوزستان تا حضورش در سوریه و عراق در کابوس یورش تکفیری ها. از مردم داری و مهربانی با مردم تا اُبَهِت و نفوذ و اتوریته اش در برابر بدخواهان، ظالمان و کینه جوین عالم همه عناصری از گفتمان او بود که این روزها تبیین و توضیح آن به عنوان پروژه ملی جریان های مختلف سیاسی و اجتماعی ایران، نیازی دینی و میهنی است.

ادامه در صفحه ۴

تورج فرهادی شهردار منطقه ۶ تهران

یک سال از شهادت حاج قاسم سلیمانی گذشت و در حالی به استقبال برگزاری مراسم سالگرد او می رویم که بیش از هر زمان دیگری تبیین ابعاد شخصیتی سردار ملی ایران ضرورت پیدا کرده است. قاسم سلیمانی تنها نماد نیست، او نهادی است که هم در سیاست داخلی و هم در سیاست خارجی اندیشه و تفکری نافذ داشت که راهگشای بسیاری از بحران ها

حرف اول

سیاوش در قتلگاه

داده ای که بر همه نقاط قوت و ضعف تو آگاه است، چگونه رضا می دهی به نزد بزرگ ترین دشمن، یعنی کاووس بازگردد؟ سیاوش بداند همه کار تو /هم از کار تو هم ز گفتار تو/ ندانی که پروردگار پلنگ/ نبینند ز پرورده جز درد و جنگ. چون افراسیاب به سخنان گرسوز نیکو نگریست، همه را راست پنداشت و از پذیرش سیاوش پشیمان شد؛ با این حال گفت نباید شتاب ورزید، او را به درگاه خویش خوانم تا از آرزوهایش آگاه شوم. گرسوز می دانست دیدار سیاوش با افراسیاب همه نیرنگ های او را بی رنگ می گرداند، به همین روی گفت: «این سیاوش همانی نیست که می شناختی، چون به نزد تو آید، با سپاه آید و روزگار تو را سیاه کند». و بدین گونه گرسوز بدسرشت به دمدمه در گوش شاه سخن گفت. سرانجام افراسیاب در خلوتی به گرسوز گفت به سیاوشگرد رفته، بگوید شاه مشتاق دیدار اوست. گرسوز اندیشه ای کرد و گفت این پیشنهاد خوبی است. شتابان با گروهی از نزدیکان و یاران خود به سیاوشگرد رفت و چون به آن شهر نزدیک رسید، از میان لشکریان، مردی زبان آور را برگزید و به نزد سیاوش فرستاد با این پیام که گرسوز به هیچ روی نمی خواهد سیاوش را به رنج افکند و نیازی به پذیره شدن او نیست.

ادامه در صفحه ۲

مهدی افشار پژوهدشگر

نه اندرز گویم و نه اندرز نیوش، اما دریغم آمد جمله ای در باب زبان باری های زودباوری و زودخشمی نگویم که زودباوران و زودخشان چه آسان بازیچه رشک و زان می شوند و چه نیکو می بود که این آموزه حکیم توس را به یاد بسپاریم که هر سخنی در مذمت دیگران شنیدیم، نخست به مذمت کننده بیندیشیم که از چه می نالد و اگر افراسیاب اندکی شکبیا می بود و درباره بدگویی های گرسوز لختی می اندیشید، شاید رویدادهای روزگار به گونه ای دیگر رقم می خورد و فرجام سیاوش این چنین تلخ نبود. باری در ادامه چندین یادداشت پیرامون سیاوش در شاهنامه، بازگردیم به روزهای پایانی سیاوش:

پس از دیدار گرسوز از سیاوشگرد و در پی ناکامی دو پهلوان تورانی در مبارزه دوستانه با سیاوش، آن چنان خشمی گلوی گرسوز را فشرده که با سینه ای پر از کینه و دلی پر از نفرت به نزد افراسیاب بازگشت. شاه توران با خوشرویی برادر خویش را پذیرا شد و نامه سیاوش را

شرق

روزنامه

قابل توجه هنرمندان نویسندگان، روزنامه نگاران مدیران و مخاطبان فرهیخته روزنامه شرق

روزنامه «شرق» در راستای تداوم زنجیره فعالیت های فرهنگی و انتشاراتی خود در نظر دارد در سال جاری سررسید جامع ۱۴۰۰ را با نام «سررسید قرن» منتشر کند. سررسید «قرن» مجموعه ای محتوامحور از تمامی رویدادهای مناسبی فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، هنری و اجتماعی خواهد بود که مشابه آن در هیچ سررسیدی وجود نخواهد داشت. تیم تولید محتوای «شرق» با چند ماه کار پژوهشی، مجموعه ای از مناسبیت های ملی- تاریخی- بین المللی را با تفکیک مناسبیت های شمسی/میلادی/قمری تدارک دیده اند که مجموعه این کار پژوهشی در سررسید قرن به همراه تصاویر چهره ها منتشر خواهد شد. همچنین در سررسید ۱۴۰۰ به بهانه پایان قرن شمسی و ورود به قرن تازه، مجموعه ای از صد عکس-رویداد مهم قرن به همراه شرح آن منتشر خواهد شد که به نظر می رسد این مجموعه برای روزنامه نگاران، پژوهشگران و مدیران واجد ارزش کاربردی-آرشیوی باشد. اطلاعات مراکز فرهنگی شامل سینماها، تئاترها، گالری ها و... در تهران و شهرستان ها نیز در این سررسید در دسترس خواهد بود.

درج آگهی و اسپانسرینگ

۸۶۰۳۶۱۱۹

سفارش و پیش خرید

۸۸۹۰۳۵۴۸

